

valget, hvor vi kan forhandle med den højtærede Minister og eventuelt ogsaa med Motororganisationerne om de enkelte Bestemmelser.

Hermed skal jeg anbefale Forslaget til en velvillig og hurtig Behandling.

Bunch: Som valgt til dette høje Ting fra konservativ Side her i Hovedstaden har jeg fra flere Sider faaet Anmodning om allerede nu at meddele, at der vil komme forskellige Protester imod Kørselshastigheden i København. Den er jo foreslaaet forhøjet fra 30 til 35 km, men man mener, at gennemgaaende er en Hastighed af 30 km i de smalle Gader aldeles tilstrækkelig — ogsaa for Frederiksbergs Vedkommende. Jeg har selvfølgelig ingen Tal paa de Ulykker, der foraarsages ved den nuværende Hastighed, men jeg ved, at Forholdene paa Københavns Gader ikke er synderlig behagelige for Fodgængere og for Resten heller ikke for Cyklister — vi ser jo hvert Øjeblik Ambulancen i Virksomhed. Jeg tror, det er meget farligt at forøge Hastigheden. Det er mig naturligvis bekendt, at den nuværende Hastighedsregel ikke overholdes helt, men forøger vi den tilladte Hastighed, forøger vi ogsaa den ikke tilladte, og det vil gøre det endnu farligere. Dernæst er der et Hensyn at tage til Passagen ved de mange Tværgader. Endelig vil jeg sige, at i sølet Føre bliver vi sprøjtet tilstrækkeligt over ved den Hastighed, Bilerne kører med nu, og det vil blive meget, meget værre, hvis Farten forøges.

Det er blot denne Meddelelse, jeg har ønsket at give.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke de ærede Ordførere for den overordentlige Velvilje, hvormed de har modtaget dette Lovforslag. Jeg vilde ønske, man var lige saa enig med Regeringen om alle de Forslag, den forelægger, saa vilde vi kunne imødesee lykkelige Tider her i Landet.

Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maa-gaard) mente ikke fuldt ud at kunne tiltræde Regelen om Kørehastigheden, idet det i hvert Fald maatte kræves, at Vejene var brede og Terrænet overskueligt. Jeg tror ogsaa, dette nogenlunde følger af selve Loven, idet det i § 27, 6te Stykke, hedder: „De foran nævnte Hastigheder er dog kun tilladte, naar Vejbanen er fri, Terrænet fremefter er overskueligt, og den fra Sideveje kommende Færdsel i Tide kan iagttages“. Der bliver altsaa egentlig kun Tale om den

Indvending, at Vejene skal være brede, og det kan vi jo drøfte i Udvalget.

Det ærede Medlem dvælede ligesom de følgende Talere ved Forhøjelsen af Forsikringssummerne. Jeg vil derom sige, at Præmien vokser ikke i tilsvarende Grad. Selv om Forsikringssummerne yderligere forhøjedes, vilde det i Forhold til Præmien spille en ganske underordnet Rolle. De Tilfælde, hvor Forsikringssummerne skal udbetales og Præmien derfor er stor, drejer sig nemlig gennemgaaende om Smaaskader, hvorimod Præmien forhøjes meget lidt, naar vi kommer højere op.

Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) var i det hele tilfreds med Lovforslaget. Han kom ganske vist med forskellige kritiske Bemærkninger mod Reglerne, baade som de er i den gældende Lov, og som de vil blive efter dette Forslag, men i det hele og store troede det ærede Medlem dog, vi havde truffet det rigtige. Der er eet Punkt, hvor selvfølgelig alle er enige, nemlig om, at man skal kunne gribe kraftigt ind overfor Motorbøller. Ministeriet skal i alt Fald ikke spare dem, idet vi godt kan sige, at det er ganske unyttigt, at en Motorbølle søger om Benaadning. Ansøgningen vil uvægerligt blive afslaaet, og afslaaet nærest muligt, saa vedkommende kan lige saa godt lade være at søge. Men jeg tror ikke, vi kommer dette Uvæsen til Livs, før Motorfolkene selv vil hjælpe os og selv holde Justits. Ikke i Form af Angiveri, men paa den Maade, at Organisationerne siger: Vi vil ikke finde os i, at vore Medlemmer optræder saaledes, og derfor kontrollerer vi hinanden. Hvis de gjorde det, skulde man snart komme det til Livs. Man indvender herimod, at det er Angiveri. Det Synspunkt forstaar jeg ikke. De to Foreninger maa dog kunne sige: Vi vil ikke finde os i, at vore Medlemmer kører saaledes, vi maa holde Justits selv, og i fornødent Fald maa vi benytte de Midler, der staar til vor Disposition og melde vedkommende.

Hvorvidt Aldersgrænsen skal være 15 eller 16 Aar, er tvivlsomt — man kan egentlig vælge næsten, hvad Alder man vil. Vi har ment, at over Konfirmationsalderen her maatte være tilstrækkeligt, fordi der som Regel kun er Tale om, at vedkommende skal køre en ganske kort Strækning, fra Gaarden et lille Stykke hen ad Vejen ind paa en Mark.

Ordet „ufornødent“ synes jeg er ganske godt. Naar en Bil holder udenfor et